

Karakollar, kışlalar, cezaevleri... Erkekliğin yeniden üretildiği yerler.

GEREĞİ YAPILMADI!

İLKAY TANYER

Görevden almak yeterli mi? Ceza Kanunu'nda insanlığa karşı işlenen suçların düzenlenmesine göre - ki işkence, bu suçlardan biridir. Eğer bu görevli polis memurları hakkında dava açılmış olsaydı, bugün o polisler tutuklanmış olurlardı. Görevden alınmaları değil tutuklanmaları gerekiyordu. Çünkü TCK'nın 78. maddesinde **"... işkence eziyet suçu işleyenler hakkında sekiz yıldan az olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur ..."**

Fevziye Cengiz 16 Temmuz 2011'de İzmir'de eşinin kimliğini getirmek için otomobiline gittiği sırada gözaltına alınmaya itiraz edince, polisler tarafından tokatlanıp kelepçelenerek zorla Karabağlar Polis Karakolu'na götürülmüştü. Ortaya çıkan görüntülerde Cengiz; iki sivil polis tarafından hakarete uğruyor, yere yatırılarak kelepçeleniyor ve kelepçeli haldeyken tekmelenip yumruklanıyor. Bu esnada orada olan üniformalı bir başka polis, işkencenin dışarıdan görünmemesi için perdeleri kapatıyor. Ancak görüntüler perdeden taşıyor ve ana haber bültenlerinde arka arkaya izlettiriyor kendini.

Devletin karakolunda bir kadına yönelik şiddet olayı yaşandı. Savcılık olayla ilgili polisler tarafından şiddete maruz kalan kadına "Kamu görevlisini yaralama ve hakaret etme" gerekçesiyle 2,5 yıldan 6,5 yıla kadar hapis cezası istemiyse dava açtı. Polisin dayağı, tacizi, hakareti varken suçlanan kadın oldu. Şiddet gördüğü için kendini savunmaya çalışan kadın suçlu, başkaldıran kadın suçlu, gördüğü şiddete karşı susmayan, dava açıp hakkını arayan kadın yine suçlu. Kadının dava açarak şikâyetçi olmasını, dayak atan taciz eden, hakaret eden kamu görevlilerine karşı çıkmasını "suç" olarak addeden ise yargıydı.

Aylar önce yaşanan bu olay, polisin Fevziye Cengiz'den şikâyetçi olmasıyla ve savcının kadına açtığı davayla gündeme geliyor. Kadın, olaydan hemen sonra polisten şikâyetçi olmasına rağmen savcı davayı açmak için yeterli bir husus bulamıyor ki, ancak davayı polisin şikâyetiyle açıyor. Şiddet mağduruna açılan bu ilginç davayla birlikte de ülkenin gündemine, Karabağlar Polis Karakolu'nda yaşanan ayrıntılı şiddet görüntüleri yansıyor. Görüntüler medyaya düşer düşmez, yükselen tepkilerle olay gündeme oturuyor. Ama bir yandan da kadının hayatı didikleniyor. Polislerin savunmasını, kadının konsomatris olduğunu vurgulayarak verdiği medyada duyuruluyor. Olaydan sonra İzmir Emniyet Müdürlüğüne yapılan yazılı açıklamada; kadının konsomatris olarak çalıştığı, alkollü olduğu, görevli memurlara mukavemet ettiği, bu nedenle memurların sadece görevlerini yerine getirdiği belirtilmiştir. Dayak olayı, görevinin gereği olarak kabul ediliyor. Görünen o ki, ahlak polisinin görev olarak edindiği müzikholde çalışan kadınları dövüp, taciz edip, mekânın er-

keklerine eyvallah etmek; sokak aralarında trans bireylere şiddet uygulamak, cinayetlerine adeta arka çıkmak. Onlar da biliyor ki, bu yaptıklarının hiçbir bedeli yok, bu yüzden bu kadar rahatlar, bu kadar rahat gözaltında işkence yapabiliyorlar. Biliyorlar ki şikâyet edilseler dahi, yargı onları korur. Çünkü onlar birer ahlak polisi olarak 'ahlaksız' kadına haddini bildirdi. Öyle ya, yargı bu unsurları görmezden gelmez, cezalarını hafifletir, hatta tümüyle ortadan bile kaldırabilir. İsterse de tüm cezayı, mağdur kadının üzerine yıkar.

Karakolda yaşanan bu olay maalesef tek değil, bunun benzerleri ne yazık ki çok yaşanıyor. Kadınların şiddete maruz kaldıklarında ilk gidecekleri yerler olan karakolların asıl şiddetin üretildiği yerler olması baskı aygıtının erkeklikle inşa edilmesiyle çok ilintili. Feministler olarak, kadına yönelik şiddetin ve kadın cinayetlerinin önlenmesinde polisin kadına koruma sağlamanın önemli bir kazanım olduğunu söylerken, kadını gözaltında döven polis mi koruyacak diye de sormadan edilemiyor.

Temmuz'dan bu yana devam eden bu adaletsizlik medyaya düşer düşmez, konuyla alakalı kurumsal olarak arka arkaya açıklamalar geliyor. İzmir Valisi Cahit Kıracı özür diliyor, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül "bu olayın takipçisiyim" açıklamasında bulunuyor, iki sivil polis görevden alınıyor, Aile ve Sosyal politikalar Bakanı Fatma Şahin şiddetin kabul edilemez olduğunu söyleyerek "gereği yapılmıştır" diyor.

Peki gerçekten gereği yapıldı mı? Görevden almak yeterli mi? Ceza Kanunu'nda insanlığa karşı işlenen suçların düzenlenmesine göre - ki işkence, bu suçlardan biridir. Eğer bu görevli polis memurları hakkında dava açılmış olsaydı, bugün o polisler tutuklanmış olurlardı. Görevden alınmaları değil tutuklanmaları gerekiyordu. Çünkü TCK'nın 78. maddesinde **"... işkence eziyet suçu işleyenler hakkında sekiz yıldan az olmamak üzere hapis cezasına hükmolunur ..."** şeklinde hapis cezası öngörülmüştür. Kanunda suç olarak

zenlenmiş olmasına rağmen, bugüne kadar Cumhuriyet Savcılarınca uygulanmaması, işkencecileri cesaretlendirmeye devam ediyor. Dava basit yaralama olarak açıldığı için bu polislerin alacakları ceza ancak üç ay hapis cezası olacak, bu da paraya çevrilecek. Böyle bir uygulama hangi polis üzerinde caydırıcı olabilir ki? Bu hukuki tutum, açıkça devletin polis şiddetini onayladığı ve teşvik ettiği anlamını çıkartmak için yeterli bir kanıttır.

Kanun, kamu gücünü kötü kullananları korumak için lehe yorumlandığı sürece bu tür görüntüler daha çok olacaktır. Karakolda işkence devam edecektir. Görüntüler ortaya çıktıkça, olayın takipçisiyiz demek yeterli değildir. Gereken yapıldı demek, yapılmayanların yanında kocaman bir yalandır.

Devlet; yıllardır savaşarak şiddeti meşrulaştırmakta, savaşanları kahraman ve muhteber vatandaş ilan etmektedir. Şiddetin ve şiddet uygulayanların değerli adledildiği bir ülkede devletin şiddetle malul kurumlarından birisi olan karakollar da devletine ve devletin erkekliğine layık işler (işkence-kötü muamele) yapmakta hiçbir beis görmemektedirler. Bu uygulamalar karşısında korunduklarını-kollandıklarını adları gibi bildikleri için olanca rahatlıklarıyla bu şiddeti uygulamaktadırlar. Erkek egemen sistemin tüm devlet mekanizmalarında yer alması, öncelikli olarak baskı aygıtları aracılığıyla gerçekleşiyor. Karakollar, kışlalar, cezaevleri erkek egemenliğiyle biçimlenen erkeklik hallerinin şiddetle yoğrulduğu yerler. O kapıların önüne giderek, işkenceci polislerden hesap sorarak, davaların takipçisi olarak ancak kazanımlar elde edebiliyoruz. "Gereği yapılmıştır" diyenlerden bize hayır yok, gereği yapılmayanları ısrarla yüksek sesle söyleyerek mücadeleye devam...

Beyaz TV ekranlarından kadın düşmanı açıklamalarda bulunan Ahmet Çakar'la ilgili SDP'li kadınlar Taksim tramvay durağında 2 Aralık'ta basın açıklaması gerçekleştirdi. SDP'li kadınlar "Kadın istemezse, erkek kolay kolay tecavüz edemez" diyen Ahmet Çakar, bir kadın hakkında 'siyahı-çirkin kız' diyerek kadınları aşağılamaya devam etti" dedi. Taksim tramvay durağında toplanan SDP'li kadınlar "Jin, jyan, azadi", "Erkek devlet şiddetine son", "Yaşamın kadın dayanışması" sloganlarını atarak, getirdikleri düdüklü ve mor kartlarla basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın metnini okuyan Sevda Yeliz Nar "Her yeni günde yeni bir tecavüz, kadın cinayeti haberi ile uyanıyoruz. Kadınlar öldürüldüğünde, bunun adı cinayet değil, "namus", "cinnet" "delilik", "kıskançlık", "sevgi" oluyor bu düzene göre" dedi. "Kadın cinayetleri birbirinden bağımsız, münferit olaylar gibi gösterilip, ardında yatan koca bir saldırı mekanizmasının, erkek egemen ideolojinin üzeri kapatılmaya çalışıyor" diyen Nar, "Bu ideoloji, öylesine örgütlü sürdürüyor ki varlığını, aileden, okula, yarıdan medyaya, her yerde sürdürüyor ve devletin tüm kurumlarında kendini her gün yeniden üretiyor" dedi.